

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Fóia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Autonomia bisericei noastre gr. or.

ca preț

pentru autonomia Transilvaniei.

(Pd). Intr'un articol intitulat „O greșelă” în Nr. 70/897, „Gazeta Transilvaniei” vorbind despre răspunsul dat de ministrul-președinte Bánffy la interpelarea deputatului Iágics — nu susține nimic mai puțin, decât că: nouă greco-orientalilor nis'ar fi dat autonomia bisericească drept preț séu recompensă pentru autonomia Transilvaniei.

Ori cât de curiosă și netemeinică e supoziția acésta, nu ne-a surprins. Pentru că nu mult înainte de acésta — atunci însă pentru prima-dată — auđirăm din gura unui matador greco-catolic dintre tineret, că: numai Șaguna pörtă vina la pierderea autonomiei Transilvaniei!

Intrebat, că cum vine prietenul la ideia acésta? Și cum își explică lucrul? Răspunse pur și simplu: că Șaguna ar fi jertfit, adică vëndut, autonomia Transilvaniei, pentru-ca în schimb să câștige autonomia bisericei greco-orientale!

Se vede dar, că propunerea acésta ori cât de netemeinică în sine, la confrății nostri uniți s'a prefăcut în dogmă și că ea din ce în ce tot mai mult se scöte la ivélă. Mai întâiu s'a lansat așa numai pe sub ascuns; acum însă se propagă și în public, pentru-ca și lumea mare se o cunöscă și că ea din o presupunere vagă și tendențioasă cu timpul se devină un adevăr neîndoelnic!

Tendința, ce se urmărește, ni-o dovedesc împregiurările sub care acésta presupunere se dă publicității drept adevăr istoric.

Nu atăta rêvna de a cleveti și a suspiciona pe marele nostru arhiepiscop Andreiu este ceea-ce îi îndemnă pe confrății nostri uniți și în deosebi pe domnii dela „Gazeta” ca acum și tocmai acum se éșă în publicitate cu nefericita lor presupunere, ci calculațiunea lor trebuie să fie de tot alta.

Ministrul președinte Bánffy a ăis în fața parlamentului din Budapesta: că a fost o greșelă politică, că nouă ortodoxilor autonomie ni s'a dat. Și la asta negreșit trebuia secundat.

Domnii dela „Gazeta” o fac acésta în deplină abundență. Ei se silesc să dovedescă, că autonomia noastră bisericească nu numai lui Bánffy, ci și la o mare parte dintre români, le este un spine în ochi. Și ca să o facă pe acésta sêrmană autonomie și mai urgentă, o aduc în combinație cu Autonomia Transilvaniei, ba o presentă chiar ca causă a pierderii autonomiei Transilvaniei, susținând, că ea — autonomia bisericea gr.-or. — s'ar fi dat drept recompensă pentru autonomia Transilvaniei!

Auđi minune!

Bine, nu știu domnii dela „Gazeta”, că uniunea Transilvaniei cu Ungaria s'a fost proclamat încă la anul 1848, pe când nici pomenire nu era încă de autonomia bisericea gr. or. în forma cum ea s'a inaugurat numai sub datul de 28 Maiu 1869?

Nu cunosc acei domni luptele și străduințele marelui arhiepiscop, de ani, înainte de a se sancționa definitiv aceea uniune, în scop de a redobândi vechea noastră metropolie și recunoscerea autonomiei bisericea noastre? Și nu ved deci, că între autonomia bisericea noastre și între autonomia Transilvaniei și resp. pierderea aceleia, nu există nici un nex organic și cu atăta mai puțin causal: încât adică în mod logic, pierderea celei din urmă să pötă fi dedusă din cea de mai nainte, — din câștigarea autonomiei noastre bisericesci?

Nu știu acei domni, că autonomia noastră bisericească își are isvorul și fundamentul ei în legile și canónele noastre bisericesci, că astfel autonomia acésta nu ni s'a dat din partea statului, ca dintr'al său, ci numai ni s'a recunoscut, drept un atribut inherent canónelor noastre bisericesci, pe care însă vitregitatea timpurilor îl suprimase cu totul?

Cum deci ar fi fost necesitate, ca mai întâiu să pără autonomia Transilvaniei, pentru ca apoi pe ruinele ei

să se ridice autonomia bisericea greco-orientale?

Dómne, ce logică schimonosită, dacă nu tendențioasă și rêutăciösă!

Și ore domnii dela „Gazeta” și consoții lor de principii, nu știu și nu cunosc cele expuse mai sus, ca și noi?

Ba da; însă ministrul-președinte Bánffy a dat — cred ei — signalul de luptă, și astfel dlor țin deja potrivit timpul, ca să lovescă în biserica noastră și în autonomia ei.

Că au ore motive temeinice séu n'au, asta pe dlor puțin îi împörtă. Scopul este să lovescă în autonomia noastră bisericească și în marele ei arhiepiscop; ér acésta — după credința lor — se pöte face și cu argumentele cele mai netrebnice!

Din norocire însă mărima și reputațiunea fericitului arhiepiscop și metropolit Șaguna sunt întru atăta constatate și preste totă îndoiéla confirmate, încât acelora nici cele mai rafinate machinațiuni nu le mai pot aduce nici o daună.

De altă parte éráși, autonomia bisericea noastre gr. or. apare prin legile ei proprii fundamentale și prin instituțiunile ei deplin asigurate și din partea statului éráși prin legi de totă valórea, garantată!

N'avem deci să ne temem, nici de amenințări, nici de porniri rêutăciöse, vie ele ori din ce parte ar veni.

O autonomie și constituție, odată între legile țerei încorporată și de dreptul public recunoscută și garantată, o astfel de autonomie nu mai pöte fi nimicită și delăturată, decât din motive grave, de tot grave.

Astfel de motive însă, nu există și nu pot să existe. Pentru-că biserica noastră, deși și-a apărat și-și va apăra și în viitor bărbătesce drepturile și îndreptățirile ei între marginile legii față de ori-și-cine, ea nici când nu s'a abătut dela chemarea ei și nici când nu a călcat sfera competenței ei și astfel deci nici nu a dat ansă la vre-o nemulțumire temeinică.

Porniri dușmănóse, firesce că se pot ivi; cu tóte acestea, acelea însă

vor trebui să dispară, cum s'au și ivit!

Trebuie însă totuși să ținem cont de pornirile dușmănóse, ce se ivesc, pentru-că totdeuna, parați să fim de a le paralisa.

Ér' în ceea-ce privesce pe domnii dela „Gazeta” și compaignonii lor, n'ar strica, dacă pornirile și intențiunile lor și la confrății nostri din România și mai ales la București s'ar ținea în evidență, pentru cazul, când dlor, punând la o parte confesionalismul pentru moment, alérgă pe acolo după — grăunțe.

Cuota. Comisiunea austriacă pentru cuotă s'a constituit în 10 April n. S'a ales president contele Schönbörn, vicepresident Javorszki, ér referent tot cel din anul trecut, Dr. A. Beer.

Pertractările între cele două comisii vor începe în prima săptămână după Paști, în Budapesta.

Foile magiare pretind a ști, că Bánffy a promis urcarea cuotei Ungariei până la 34.4%, mai mult cu 3% decât în periodul trecut. Cu alte cuvinte, cheltuielile țerii se vor urca cu circa 8 milióne fl. la an.

Pentru conferența interparlamentară de pace, care anul acesta se va ține la Bruxella, Ungurii deja de pe acum încep a face estinse pregătiri. Presidentul grupului interparlamentar magiar, Széll Kálmán a lansat un strașnic apel către membrii ambelor case, în care îi provócă să se inscrie în număr mare în grupul interparlamentar și să se înfățișeze cât mai mulți la conferență în Bruxella. „Față cu vastele agitațiuni române — glăsuiesc un pasagiu al apelului — și față cu acușațiunile nedrepte și neintemeiate, noi magiarii nu numai că avem datorință, dar e și în interesul nostru patriotic ca pe cât se pöte să-i prevenim pe Români, și la conferențele interparlamentare atât în privința numerică, cât și a gravității să luăm poziție.”

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

MARIA THERESIA DEI Gratia Romanorum Imperatrix Vidua, ac Germaniae Apostolica Hungariae, Bohemiaeque Regina, Archi-Dux Austriae, Dux Burgundiae, Magna Princeps Transylvaniae, Comes Tyrolis, Goritiae, & Sicularum. Fidelibus Nostris, Illustri S. R. I. Comiti Carolo Teleki de Szék, Status, & Regii Nostri per Hoereditarium Nobis Magnum Transylvaniae Principatum Gubernii Consiliario utrobique actuali Intimo ac Cancellario Nostro, per antelatum Magnum Principatum Nostrum, Partesque eidem reincorporatas Provinciales Regio; Generosis porro Michaeli de Bruckenthal, Adamo Weres de Nagy-Várad, & Michaeli de Sonnenberg Secretariis Nostris Gubernialibus; nec non Michaeli de Ahlfeld & Antonio Biro de Pollyán, Cancellariae Nostrae Provincialis Transylvaniae Registratoribus Nobis Sincere & respective Dilectis; Gratiam Nostram Caesareo Regioque Principalem! Exponitur Majestati Nostrae in personis Strenuorum Lanionum Walachicorum Bol-

gar-Szegiensium Numero 28. Qualiter iidem paribus quarundam Literarum Altissimae videlicet Resolutionis Nostrae Regiae Wienae Die Octava Octobris Anni 1777. ad Regium Nostrum Gubernium ra. .ne emacellationis Carnium emanat, nec non Ordinationis Gubernii Regii sub numero 5285 Cibinii Vigesima prima Novembris Anni currentis 1777 ad Magistratum Coronensem, ad praefatam Resolutionem Nostram Regiam factae, plurimum indigerent, essentque iidem, paria earundem Literarum Summe necessaria. Proinde Vobis harum serie committimus & mandamus firmiter, quatenus acceptis praesentibus, Statim Vos, vel alter Vestrum praescriptas Literas diligenter requirere, ac reinvenire, requisitarumque, ac reinventarum tenorem & continentiam de verbo, ad verbum sine diminutione et augmento, variationeque prorsus aliquali describentes in Transumpto Literarum Vestrarum annotatis Lanionibus Valachicis Bolgar Szegienibus Jurium suorum uberiorum futuram ad Caute-lam necesar. sub Sigillo Nostro Judiciali, et authentico, eoque Transylvanico penes Gubernium Nostrum Regium habito, modo consveto extradare modis omnibus debeatis, acteneamini, caveatis tamen ne dolus, aut fraus, hac in parte contingat aliqualis. Secus non facturi. Datum in Libera Regiaque Civitate Nostra Saxonicali Cibiniensi. Die Vigesima Septima Mensis Novembris, Anno Domini Millesimo, Septingentesimo, Septimo. Erantque Eadem Literae nostrae, Sigillo

nostro authentico, eoque Transylvanico ab extra, super cera rubra ductili impraessive munitae, clausae, confectae, & emanatae, ac praescriptis Fidelibus Nostris in dorso earundem ab una hoc modo intitulato: Fidelibus Nostris, Illustri S. R. I. Comiti Carolo Teleki de Szék, Status, et Regii Nostri in Haereditario Nobis Magno Transylvaniae Principatu Gubernii Consiliario, utrobique actuali Intimo, ac per eundem Magnum Principatum, partesque eidem reincorporatas Cancellario Nostro Provinciali Regio, Generosis porro: Michaeli de Bruckenthal, Adamo Weres de Várad, et Michaeli de Sonnenberg, Secretariis Nostris Gubernialibus, nec non Michaeli de Ahlfeld, et Antonio Biro de Pollyán, Registratoribus, et Conservatoribus Archivi Nostri Gubernialis Transylvanici, Nobis Sincere, & respective Dilectis, pro parte, et in personis Strenuorum Lanionum Valachicorum Bolgar-Szegiensium Numero 28 paulo inferius ad calcem scriptum erat, Requisitor. Partibus vero ab altera infra praescriptum Sigillum Nostrum. Lect. Corr. Introscriptorum Instrumentorum exquisitio conceditur Tit. Domino Antonio Biro Registratori Guberniali Cibinii 27-ma Novembris A. 1777 per Michaellem de Sonnenberg Secretarium Gubernialem.

(Va urma.)

Libertatea presei. Comisiunea justițiară a parlamentului a ținut la 5 Aprilie a. c. o ședință la care a luat parte și ministrul de justiție Erdélyi Sándor. Comisiunea a luat la pertractare proiectul de lege despre judecătoria cu jurați, în care proiect se cuprindea și un § (35), după care ministrul se imputernicea, ca în anumite cazuri să poată contopi unele curți cu jurați, ăr guvernul să suspende a totul cercul de activitate al judecătoriei justițiar pe teritoriul anumitelor tribunale. In contra acestui §. s'au ridicat mai multe voci în pressă până acum, și de present și acum în acesta ședință din motivul, că vatămă dreptul public, periclitază libertatea constituțională și independența națională și atacă autoritatea judecătorilor dacă se pune în mâna lor puterea de a alege ei pe jurați. Ministrul Erdélyi vedând atâtea rezistență față de introducerea acestui §., la urmă l'a abandonat și el cu totul.

La desbaterea specială în ședințele următoare, proiectul a fost primit cu puține și neesențiale modificări.

Situațiunea în Orient.

Evenimentele din peninsula balcanică au început a lua o întorsătură de tot serioasă și periculoasă. Vre-o declarațiune formală de război între Grecia și Turcia încă nu s'a făcut, dar ciocnirile între trupele neregulate grecesci și trupele regulate și neregulate turcesci la granița Tesaliei s'au început și pôte e cestiune numai de zile, ca să se începă războiul în totă forma. Begul Assim, ambasadorul turcesc se află încă tot în Athena, deasemenea și ambasadorul grecesc Mavrocordato la Constantinopol; regele Greciei și Sultanul Turciei continuă pertractări de pace, — dar până atunci inimiciile între popoarele mohamedane și eline decurg cu mare înverșunare și cu multă vărsare de sânge.

Și diplomația europeană ce face?

Ține „concert“ care însă numai în urechile ei sună armonios, dar în urechile popoarelor zurea a pușcături de tunuri și ciocniri de săbii. Vestitul concert european său diplomația europeană joacă rolul babei, carea se peptenă pe când satul arde, și nu observă, că flăcările se apropie și de casa ei.

Un popor mic, dar cu mari merite pentru cultura universală și cu un trecut atât de glorios, tinde la eliberarea fraților sei de subjugul turcesc, frați de un sânge și de o lege cu el, și diplomația europeană îi pune pedeci, ba chiar îl oprește dela această lucrare. Și pentru ce? Partea pentru-că se tem, că și popoarele asuprite din celelalte monarhii europene și supuse și apăsate de alte popoare vor tinde după libertate, parte pentru-că așteptă, ca imperiul turcesc pe dogă de mörte să mai slăbească și așa să pună mâna pe el mai ușor.

Insă, cine și pe cât?

Aci e greutatea. Aci e nodul gordian, pe care ori-cât se vor silii aceste diplomații a-l deslega cu compromise jignitoare pentru libertatea popoarelor, nu-și vor ajunge scopul, și popoarele, tare ne temem, că nu vor accepta atâtea pertractări, cari mai mult îl încurcă decât îl deslăgă, ci vor prinde sabia în mână și-l vor tăia, ori îi va conveni diplomația europeană, ori nu-i va conveni. Exemplu s'a dat din partea grecilor, cari sunt decisi: ori a trăi cu toții ca popor liber, ori a perî cu arma în mână luptându-se pentru libertatea lor națională și pentru creștinism.

Inzadar se nisuesce diplomația europeană a susține statul quo în imperiul turcesc, căci acela e putred și nu se mai pôte renova. Și-a făcut cursul în istorie și nu e vulturul din s. scriptură, ca să-și pôte renouă tinerețea sale.

Din amânarea deslăgării cestiunei orientale pe base de libertate, frățietate și egalitate pentru toate popoarele, numai un singur popor, numai o singură împărăție va avea folos, și aceea e colo-

sul dela Nord, Rusia, carea așteptă numai slăbirea mai înaintată a imperiului turcesc, ăr până atunci sémână discordie și ură între celelalte monarhii și popoare europene, ca la timpul potrivit să pôte pune singură mâna pe acel imperiu, și celelalte împărății și popoare europene fiind îndușmănite între sine, să nu o pôte împedeca.

Acésta e clar ca lumina sórelui, și totuși popoarele asupritore din centrul Europei, între cari și magiarii, nu vréu să vadă pericolul ce-i amenință, ci închiudând ochii asuprese mai departe pe aceia, cu cari împreună vor avé să trăiescă și să möră după rândul firei.

Dară pericolul din partea Rusiei, e și mai mare, căci în peninsula balcanică există chiar state slavone (Bulgaria, Muntenegro și Sêrbia), cari, afară de legăturile naționale, mai stau în legătură cu acest imperiu cutropitor încă și prin legături de religione și s'au și aruncat deja în brațele lui.

Lucru natural. Sângele apă nu se face.

Dar diplomația europeană dând libertăți naționale și religione tuturor popoarelor europene deopotrivă, ar trebui să împedeca formarea unui nou imperiu puternic slavon în peninsula balcanică, și acésta o ar puté și face, ba chiar va trebui să o facă, dacă nu va voi să ducă lucrurile în egoismul său în favorul unor popoare, până acolo, ca să periclitaze însăși existența unor state actuale mai mici în centrul și în orientul european.

Prin acésta noi nu voim nimicirea nici a Bulgariei, nici a Muntenegrului, nici a Sêrbiei, ci din contră le dorim o desvoltare independentă; dar numai între marginile ethnografice din peninsula balcanică și independent față de ori-care împărăție, fie aceea ori vecină ori mai îndepărtată.

In tot cazul, pentru contrabalansarea tendențelor panslaviste din peninsula balcanică e de lipsă formarea unui imperiu puternic, care să pôte da pept cu aceste tendențe.

Êr poporul, care e chemat să formeze acest imperiu, la sudul Europei, este poporul elin, carele este cel mai numărös și cel mai civilizat și ca unul, carele are mare merite pentru cultura omenimei întregi.

Dacă puterile europene nu vor ținea cont de aceste împrejurări, lucrurile vor putea ajunge acolo, ca popoarele mici apăsate să-și schimbe numai stăpânul, din răzbunare, și să nu se lupte mai mult pentru susținerea actualelor imperii, cari le asuprese, mai ales, că unele din acele popoare au și aceeași credință cu eventualul nou stăpân și așa tot le mai rămâne ceva comun cu proprietățile aceluia — biserica.

Patrie, națiune și credință sunt cele trei idealuri pentru cari popoarele se supun chiar și morții. Patria este însă numai mijloc pentru asigurarea fericirii celei pămâtesci, dar limba este mijloc pentru asigurarea credinței, ăr acésta, credința este mijloc pentru asigurarea fericirii celei vecinice.

Poporul grecesc apăsător din imperiul turcesc a ajuns la deplină convingere despre valoarea și scopul acestor trei factoti decizitori pentru fericirea sa, atât aici, cât și dincolo de mormânt, și se luptă până la mörte pentru aceste mijloce-idealuri. Și tot așa face ori care popor conșciu de demnitatea firei sale naționale și religione.

N'ar strica ca diplomația europeană să țină cont de aceste împrejurări. N'ai ce-i face, omul este om și în ultima analiză, conform credinței sale, förte ușor se pôte decide să sacrifice tot ce are pămâtesc pentru asigurarea fericirii sale celei vecinice.

Deci dreptate și ăr dreptate, pentru toți și pe toate terenele, atât naționale, cât și religione și atunci nu numai pacea dintr'un stat, ci și pacea europeană, ba chiar și pacea universală în cea mai mare parte va fi asigurată.

Voim să vorbim despre ziua, în care rămășițele pămâtesci ale răposatului în Domnul au fost petrecute la locul de odihnă.

Începutul trebuie să-l facem cu rectificarea unei greșeli, care s'a întâmplat în anunțul consiliului de direcțiune al Albinei, publicat în ziarul nostru, din care a lipsit lucrul principal, anume, că răposatul a fost președintele consiliului de direcțiune. În anunțul publicat de „Albina“, calitatea acésta a răposatului a fost indicată cu litere grase, dară din ziarul nostru a lipsit.

Trecând peste acésta, trebuie să dăm în planul prim atențiune deosebită publicului celui mare, care s'a grăbit a veni la Sibiu, spre a da mortului onórea din urmă.

Din cler am observat pe protopresbiterii Ioan Droc din Mercurea, Dr. Nicolau Maier din Sêlisce și Ioan Cândea dela Avrig; apoi preoții din comunele mărginașe Tilișca, Magu, Gurariului, Cristianu, Poplaca, Reșinariu, Sadu, Talmăcel, Boița, Porcesci, Sebeșul-de-su, Săcădate, Mohu, Bungard, Gușterița, Șura-mare, Slimnic, Ocna-de-sus și de jos, Lómneș, și Apoldul-de-jos. Preoțimea a venit însoțită de învățători și de deputațiuni de țărani, în frunte cu notarii comunali.

Avé un aspect frumos orașul nostru. Preoții în frumósul lor port, țărănimea în hainele lor albe ca zăpada curate arétau solemnitatea cu care românii au voit să petrecă la mormânt pe bărbatul care ani 50 a lucrat pentru binele bisericii sale, pentru binele poporului său.

La órele 11 s'au început momentele de adâncă emoționare pentru membrii familiei, deputațiunile diferitelor corporațiuni, din cari răposatul a făcut parte, au venit să-și exprime condolențele.

Condolențe.

La locul prim au urmat condolențele arhieriei noastre.

Excelența Sa Înalt Preasântitul Domn arhieriscop și metropolit Miron Romanul încă Duminecă a trimis familiei un bilet cu următoarele frumoase cuvinte:

Particip cu arhiericesanii mei în doliul familiei asupra decedării preamertatului bărbat al bisericii și națiunii, protopresbiter Ioan Hannia.

Preasântia Sa Părintele episcop dela Arad Ioan Meșian, ca intim amic al răposatului a trimis următoarea telegramă:

Primind numai după înmormântare dureroasă scire despre încetarea din viață a vechiului meu amic Hannia, când în loc de cunună pe sicriul lui numai lacrimi pot vîrsa pentru mörtea dînsului, primiți și din partea mea profundă condolență.

Preasântia Sa Părintele episcop al Caransebeșului a condolat cu o telegramă de cuprinsul următoriu:

Primiți condolențele mele pentru încetarea din viață a fratelui Hannia. Dumnezeu să-l odihnescă în pace.

În cale telegrafică au mai condolat: protopopul Brașovului, Ioan Petric; judele de tribunal în retragere Ioan Paraschiv din Sas-Sebeș; secretariul consistoriului din Arad, Ioan Lenger; parochul și diaconul din Poiana, Șerbu; profesorul P. Dima din Brașov; avocatii Simeon Damianu și Iosif Pușcariu tot din Brașov; familia Dr. Aureliu Cosma din Timișóra, și protopopul din Ilia, Avram Pêcurariu.

Tot în scris i-a comunicat domnului jude la tribunal, ca seniorului familiei, direcțiunea institutului Albina concludul său luat din tristul incident.

Êta concludul:

„Întru recunoștința neperitörelor merite ale defunctului pentru înființarea și prosperarea acestui institut:

Se dă espreșiune prin sculare și la acest proces verbal profunde dureri, ăr la cunoștința familiei defunctului se va aduce condolența direcțiunei cu graiul vin în corpore mâne la órele 12.

Pe casa institutului va rămâne stindardul negru până după înmormântare.

Din partea direcțiunei încă se va da un anunț funebral.

Pe sicriu se va pune o cunună de flori cu inscripțiunea: „Albina“, Președintelui său Ioan Hannia.

La înmormântare se vor presenta membri direcțiunei dimpreună cu funcționarii institutului în corpore.

În fine înmormântarea se va face pe spesele institutului conform rangului, ce la ocupat defunctul în societate.

Domnul Georgiu Dima în numele familiei răposatului mulțămesc direcțiunei pentru concludul luat, declară însă, că familia ține de a sa datorință înmormântarea defunctului, și și rezervă onórea de a purta însăși spesele ei.

Se ia spre scire.

Candidatul de profesură, absolventul de cursul teologic, de present ascultătoriu de filosofie în anul al treilea la universitatea din Cluș, Nicolau Vătășan a condolat în următoarele:

„O cruce și câte-va cuvinte încadrate în negru mi aduc știr a, că pleiada fruntașilor noștri a scădat cu unul din cei mai falnici reprezentanți ai sei.

Dedat a privi în iubitul bătrân tipul statorniciei în muncă și al punctualității severe în oficiu, e greu a te împăca cu cugețul depărtării sale din mijlocul celor ce cu tragere de inimă lucră în ogrorul bisericii noastre; deși fiul unei alte generațiuni, a rămas până în momentul ultim și între membri tinerei generațiuni fruntașul, guvernatorul dibaciu al instituțiunilor încredințate conducerei sale.

Preoțimea arhiericesei apröpe întrégă a eșit din scöla cea aspră a bătrânului, și cu aceea mă asociez la depunerea lacrimilor de recunoștință pe mormântul bătrânului Ioan Hannia.

Fie-i țărina ușöră!

Presentarea deputațiunilor.

La órele 11 a. m. s'a prezentat corpul profesoral dela seminarul Andreian condus de dl director Dr. Remus Roșca.

La 11½ s'a prezentat deputațiunea funcționarilor „Albinei“ condusă de directorul executiv dl P. Cosma.

La 12 óre direcțiunea institutului de credit și de economii „Albina“ condusă de dl vice-președinte Leontin Simonescu.

Imediat după acésta comitetul Asociațiunei condus de vice-președintele Preacuvioșia Sa arhier. Dr. Îl. Pușcariu.

Condolențele le-a primit dl consiliar la tribunalul reg. din Sibiu, Ioan Bădilă, ca seniorul familiei, carele la toate a răspuns emoționat.

Cuvântările.

Textul cuvântărilor de condolență după însemnările raportorului nostru au fost următorii:

Dl Dr. Roșca:

Ca director seminarial prezintă condolențele corpului profesoral și cele ale elevilor din tristul incident al trecerei din viață a fostului director Ioan Hannia, care din érna anului 1848, până în tómma anului 1895, va să dică ani 48 a fost în seminar, și a crescut bisericii bărbăți luminați.

Dl P. Cosma:

În numele corpului funcționarilor institutului „Albina“ ne prezentăm ca să aducem la cunoștința familiei regretatului defunct condolențele noastre sincere.

Am perdut în repozat președinte al institutului nostru pe un părinte bun, carele cu drag privia la muncitorii aceluia institut, la al căruia fondare El și de asemenea mult regretatul său cumnat Iacob Bologa, tot membru al familiei D-vóstre, a avut partea leului.

Mörtea nime nu o pôte evita.

Este ferecit însă acel muritor, carele în creațiunile sale trăiește și după moarte, ăr repositat Ioan Hannia, atât ca director al seminarului cât și ca fondator al „Albinei“ va trăi și după moarte.

El a fost unicul dintre fondatori, carele dela nascerea institutului a fost tot la conducere, și carele vădându-i succesele de un pătrar de secol, după adunarea iubilară din luna trecută cu deplină satisfacție a putut esclama cu bătrânul Simeon: „Acum sloboșesce Dómnne pe robul téu în pace“!

Servescă-vé drept mângâiere, că defunctul la adânci bătrânețe și-a putut pleca capul cu conștiința linisită, că în lunga sa carieră și a împlinit datoria de om și de român, că a putut muri mulțumit cu sine însuși.

DI L. Simonescu:

Stimate Dómnne, Stimați Domni!

Membrii consiliului de administrațiune al institutului „Albina“ vin să deie expresiune adânciei întristări de care se simt cuprinși în urma încetării din viață a venerabilului lor președinte. Intristarea noastră e justă apărând numai meritele ce și le-a câștigat repausatul pentru institut, ca membru întemciator al aceluia, ca membru, vicepreședinte și mai apoi președinte al consiliului de administrațiune. Intristarea noastră este sinceră, căci lipsesce din mijlocul nostru bărbatul cu experiențe vaste, cu tact fin, omul cu inimă bună, persoană tuturor simpatice și pururea prezentă în societatea noastră — facem deci parte din durerea, care o purtați dvóstră, și vom păstra repausatului nostru coleg amintirea, de care s'a făcut demn în viața sa.

Dău să-l odichnescă pe dânsul!

Dău să vă mângâie pe dvóstră!

Ilustritatea Sa dl archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, adânc păturs de pierderea acestui bărbat, aduce familiei condolențele comitetului central al Asociațiunii transilvane, comunicând conclusele luate de comitet, cari sunt următoarele:

1. Să se deie expresiune profunde sale condolențe prin ridicare și la protocol;
2. Să se descopere profunda sa condolență jalnicei familii, prezentându-se în corpore la locuința fericitului defunct;
3. Să se arboreze pe edificiul Asociațiunii flamură neagră până după înmormântare;
4. În locul unei cununi de flori pe sicriul defunctului, să depune la fondul „George Barițiu“, din contribuțiile membrilor comitetului, suma de 25 fl., ca cunună eternă întru memoria răposatului;
5. Să participe comitetul în corpore la înmormântare;
6. Să vorbească la mormânt în numele Asociațiunii dl N. Togan, membru suplent al comitetului.

Cununi.

Pe cosciug au fost depuse 18 cununi: 4 dela familie 14 dela diferiți. Dintre inscripții reproducem următoarele:

Vechiului amic, — ved. Moldovan.

Venerabilului său fost protopresbiter Ioan Hannia, ca semn de recunoștință, — tractul Seliștei.

Președintelui său Ioan Hannia, — „Albina“.

Mult veneratului president, — funcționarului institutului „Albina“.

Meritatului ei fondator și membru al direcțiunii, — banca „Transilvania“.

Mult iubitului lor „nenea Hannia“, — nepoții: Eugenia și Dr. Nicolau Vecerdea.

Pe urma ta strălucesc soarele libertății și lumina, — dela fostul elev recunoșcător protopop Ivan.

Neuitatului văr și naș, — familia Popescu.

În semn de eternă recunoștință, — familia Vermescher.

Inmormântarea.

La orele 2 s'au înmormântat rămășițele pământesci ale veteranului protopresbiter și director seminarial pens. Ioan Hannia, cu cuvenită pompă.

Strada Urezului, unde se află casa regretatului decedat, începând deja îndată după 1 oră era plină de o imensă mulțime de oameni.

La 2 ore, după obicinuita binecuvântare, sicriul e transportat în carul funebru și un cortegiu imponent se formeză în chipul următor: 1. în frunte se așază elevii institutului pedagogic-teologic, purtând un stindard cernit; 2. muzica funebrelă. 3. corul funebru; 4. consăngenii din Sadu ai decedatului; 5. urmăzătorii preoții oficianți îmbrăcați în odăjdii bisericesci: P. C. Sa vicariul arhiiep. Dr. Il. Pușcariu, protopresbiterii Ioan Papiu, Z. Boiu, Mateiu Voilean, preotul Dr. R. Roșca, parochul G. Bobeș și diaconul Ioan Popovici; 6. carul cu coronele; 7. carul funebru; 8. rudeniile din Sibiu și Brașov ale decedatului; 9. membrii consistoriului metropolitan și archid.; 10. membrii comitetului „Asociațiunii“; 11. reprezentanții protopresbiteralelor Sibiu și Seliște: preoți și laici; 12. funcționarii institutului „Albina“; 13. autoritățile civile ale orașului; urmau apoi preoții confesiunilor luterană și reformată, în sfârșit un lung șir de dame întristate. Elevele internatului „Asociațiunii“ de asemenea au însoțit cânta timp cernitul cortegiu.

Imposantul cortegiu se puse în mișcare, trecând peste Piața-mică, ăr corul seminarial al dlui D. Cunțan, cânta jalnicul „Sânta Dumneșeule“, și întristătorul „Plâng și mă tânguesc“.

Ajuns la biserica din suburbiul inferior, cortegiul se oprește, ăr cosciugul e transportat în biserică. În jurul catafalcului se așază întristații membrii ai familiei. Se începe îndată serviciul divin, în decursul căruia corul dlui Cunțan cântă tristește cântări de îngropăciune.

După terminarea serviciului dumneșesc, dl protopresbiter-asesor cons. Zacharia Boiu, rostescce din ușa altarului o pătrunțătoare cuvântare funebrelă (vom publica-o în numărul viitor).

După acesta în numele corpului profesoral dela seminarul Andreian, directorul acestui seminar, dl Dr. R. Roșca cetesce o adânc simțită cuvântare, insistând cu deosebire asupra meritelor răposatului pentru creșterea preoției în decurs de aproape un jumătate de secol, pentru creșterea acelor, cari au fost și sunt pavăza poporului nostru. Nu vor fi ați decât foarte puțini preoți, ăce dl Roșca, căroră răposatul nu le-a fost său profesor, său profesor și director. În numele corpului profesoral și a elevilor seminariali, aduce tributul său de mulțumită și recunoștință acelui bărbat, a cărui nume preoțimea noastră îl va pronunța totdeauna cu adâncă pietate.

Terminat ceremonialul bisericesc, sicriul e luat și dus pe carul funebru. Cortegiul ărăsi se pune în mișcare, și între jalnicele cântări percurge stradele până la cimiter.

La grópă se face ultimul serviciu pentru decedatul, ăr corul întonéză între sfășietórele suspine ale mulțimei neconsolate, înfiorătorul „În veci pomenirea lui“.

Terminat acesta, în numele comitetului central al „Asociațiunii“, preotul gr. cat. dl N. Togan rostescce o cuvântare. (De asemenea în numărul viitor.)

Corul ărăsi cântă tristul „În veci pomenirea lui“, cosciugul e sloboșit în locașul de doi coți, ăr mulțimea după-ce mai aruncă o privire asupra locului, unde va odichni după atâta muncă pământescă regretatul Ioan Hannia, — se întorce cu lacrimi în ochi la ale sale.

Contribuiri

În loc de cununi pe sicriul reposatului Ioan Hannia:

1. membrii comitetului Asociațiunii 25 fl. la fondal „George Barițiu“ dela Asociațiune.
2. Funcționarii filialei Albinei din Brașov 20 fl. „Fondului în amintirea iubitorilor reposați, ce se administreză de către comitetul parochial al bisericii rom. gr.-or. din Cetatea-Brașovului.
3. Protopresbiterul din Brașov Ioan Petric 10 fl. la fondul pentru loteria de obiecte

ce o va arangia Reuniunea femeilor române din Sibiu.

4. Membrii corpului profesoral din seminarul archidieceșan 18 fl. la fondul pentru ajutorarea elevilor bolnavi din institut.

5. Familia Iosif Pușcariu din Brașov 10 fl., familia Simeon Damian din Brașov 10 fl. fondului în amintirea iubitorilor reposați administrat de către comitetul parochial din Brașov-Cetate.

6. Corpul didactic dela școla civilă de fete a Asociațiunii transilvane, 14 fl. la fondul „George Barițiu“ cu menire literară-culturală.

Din România.

Crisa ministerială s'a sfârșit. Noul ministeriu s'a compus din persoanele următoare: Dl D. A. Sturdza, președinte și externe; M. Ferekide, interne; Gogu Cantakuzino, finanțe; Spiru Haret, culte; Generalul Berendeiu, resbel; Stolojan, domenii; Al. Djuvara, justiție; Ionel Brătian, lucrări publice.

D. Stătescu a fost ales președinte al senatului.

Noutăți.

Director de tipografie. După-cum suntem informați, funcționarul de bancă dela Albina, domnul Ioan Vătășianu, a fost numit director interinal la tipografia și librăria archidieceșană.

Dorim nou avânt acestor instituțiuni sub conducerea cea nouă.

* * *

A cincia conferență publică în Brașov a ținut-o Duminecă, dl profesor Dr. Iosif Blaga. Tema d-sale a fost „Basa frumosului în dramă“.

Conferențiarul a început prin a expune basa pe care se desvóltă simțimintele plăcute și neplăcute în om. A vorbit despre simțiminte sensuale, morale, intelectuale și estetice. Simțimintele estetice se produc în suflet în urma impresiunilor ce-i vin dela produsele de artă. Basa artei e frumosul din lumea reală. Ce e frumos în lumea reală? Ce are importanță pentru existența, problema și progresul nostru? Cum apărăm noi ce e frumos și peste tot ce ne place din lumea reală? Tóte aceste chestiuni le probă conferențiarul pe temeiul reproducerei ideilor, ilustrându-le cu exemple. Nu tóte lucrurile din lumea reală ne plac la fel, căci: există frumos sublim, frumos simplu și comic. Arată ce sunt, cum ne impresionează și ce fel de simțiminte ne produc fie-care din aceste forme ale frumosului.

Trecu apoi la artă, arătând ce e frumosul în artă și arta peste tot. Artă este reproducerea frumosului din lumea reală sensibilizat și idealizat. Arată cum s'au născut mai multe feliuri de artă. Ce e sublimul de artă, frumosul simplu de artă, comicul de artă? Ce e drama? Obiectul ei? În tragedie e basa sublimul, în dramă frumosul simplu, în comedie comicul.

Dumineca viitoare va vorbi preotul Dr. V. Saftu.

* * *

Iubileul reginei Angliei. În ziua morții regelui Angliei Wilhelm IV., adică, în 20 Iunie va fi aniversarea urcării pe tron a reginei Engleterrei Victoria. Ziua acesta va fi sərbătă într'un chip extrem de strălucit. Fiind ziua de 20 Iunie și de Duminecă, festivitățile se vor amena pe 21 și 22 Iunie. Ziua a două, adică în 22 Iunie va porni un cortegiu festiv în lungimea unui mil englez, în frunte cu regina, dela palatul Buckingham în biserica sântului Paul, unde se va oficia serviciul dăesc. De aci cortegiul va merge în Mansion-House, unde deputațiunea cetățenilor Londrei va felicita pe regina, predându-i un album memorial. Cortegiul, la dorința reginei va trece apoi London Bridge, spre a i-se da și clasei mai sêrace privilegiul de a vedea festivitatea. În cortegiu vor fi reprezentate popórele tuturor coloniilor. Milionarii americani au închiriat pe sume fabuloșe câte un loc, de unde se pótă privi cortegiul.

* * *

Humanismul țarului. Ministrul de războiu al Rusiei publică în monitoriul său oficial, un ordin al țarului, în înțelesul căruia de aci în colo exilații în Siberia vor fi transportați la locul osândeii pe trenul Siberian. Pân'aci usul era, ca exilații să facă pedestru calea în Siberia, care numai din Toms până în Irkutsk ținca 98 de zile. Nu erau rari casurile, când osândiții trebuiau să aștepte ani de zile în pușcăriile centrale, până când puteau să-și continue drumul. În chipul acesta pușcăriile se umpleau de mulțime imensă de exilați, și adesea se născuau între ei bóle epidemice. Ordinul acesta al țarului e salutat de foile rusesci ca un fapt human, pentru că, ăce ele, calea pân'n Siberia era mai mare osândă, decât exilul însuși.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ

Câte-va pagini din

„Părți alese din Istoria Transilvaniei“.

Volumul I.

de

Georgiu Barițiu,

(Urmare.)

Pentru justificarea „unirei“ mare pond pune autorul pe promisiunile făcute din partea puterii statului pentru românii, cari se vor uni cu biserica Romei, — adică: emanciparea tuturor persoanelor bisericesci, eliberarea dela robote și decime, prin punerea clerului unit în aceleași drepturi de cari se bucură clerul romano-catolic și altele. Autorul, din precauțiune, le numesce și astăzi, după două sute de ani, numai promisiunii, căci a știut bine, că promisiuni au rămas până în ziua de astăzi. Cu tóte acestea, în preocupățiunea sa pentru a justifica „unirea“, face un mare risc față de morala istorică, când scrie:

„Ar trebui să cunoscem aici tóte drepturile, privilegiile și prerogativele cu totul excepționale, aproape nețermurite, în a căror posesiune s'au aflat în tóte vécurile nu numai clerul superior și mănăstirile din Ungaria, ci tóte persoanele bisericesci până jos la clisieri, pentru-ca să putem apărta mărimea promisiunilor făcute prin citatele decretate împărătesci și prin acea enciclică clerului și la tóte persoanele bisericesci ale românilor. *Drepturi atât de multe și mari bisericesci, civile și politice* nu a promis nici o putere omenescă poporului român întru o mie de ani, și tóte acestea *bunuri pământesci în schimb pentru câteva puncte dogmatice, din care necum poporul, dar nici preoțimea nu înțelegea nimic, pentru-că acelea nici nu sunt lucruri de a fi înțelese de cineva, ci ele sunt pur și simplu de a fi creștine. Aci însă rămâne pentru totdeauna întrebarea deschisă, dacă conștiința religioasă a unui popor christian într'un cas ca acesta pune preț mai mare pe bunurile pământesci și pe cele mai importante drepturi politice și naționale, decât pune pe doctrinele millenare sbeute și hereșite într'o serie lungă de generațiuni și de libertatea conștiinței sale.*“

Noi la rândul nostru ca creștini de o morală puritană vom deslega problema morală atinsă în citatul acesta cu următoarea istorică din Santa Scriptură:

„Ărăși l'a dus pe dânsul (Iisus) diavolul în munte înalt foarte și i-a arătat Lui tóte împărățiile lunei și mărirea lor, și i-a ăis Lui: acestea le voi da ție, dacă cădând te vei închina mie. Atunci a ăis Iisus lui: mergi înapoia mea Satano! că scris este: Domnului și Dumneșeului Tău să te închini și Lui unuia să-i slujesci. Atunci l'a lăsat pe El diavolul, și éta ingerii au venit la dânsul și-i slujia lui“. (Mateiu. Cap. IV. vers. 8—11..)

După această istorică ore mai puterem să exclamăm și noi cu octogenarul scriitor al Istoriei Transilvaniei:

„...și tóte aceste *bunuri pământesci în schimb pentru câteva puncte dogmatice, din care necum poporul, dară nici preoțimea nu înțelegea nimica, pentru-că acelea nu sunt lucruri de a fi înțelese de cineva, ci ele sunt pur și simplu de a fi credute*“... bagatele!

Consecuent acestor stranie teorii de morală, autorul vede în acei români, cari cu

periclitarea libertății personale și chiar cu pericolul vieții s'au luptat pentru apărarea conștiinței religioase a românilor contra atentatului înscenat din afară prin actul „unirei“, a fi nisece oameni fără caracter; căci numai după asemenea teorii pôte numi: „hoț, fur, căruia îi lipsea o dăgă“, pe Gavril Nagyszeghi, care a pus la cale protestele contra „unirei“ și a luptat și cu arma în rîndul curuților; „popă ambițios, care furase cărți bisericesci, ignorant, înșelătoriu, fariseu, spion și altele, pe Ioan Circa, care ca episcop ortodox sântit în Muntenia, cu pericolul vieții s'a silit a împedeca „unirea“; „sârb, bosniac, călugăr fanatic“, pe Visarion, căci a turburat apele „unirei“; apoi pe bieții cetățeni din Brașov, unde Georgiu Barițiu a petrecut cei mai frumoși ani ai vieții sale, încă rîu îi trac-téză, căci ei mai mult ca alții au protestat de repește-ori contra „unirei“.

Măcar că în protestele Brașovenilor sunt nume curat românesci, totuși după autorul Istoriei Transilvaniei, cei-ce au protestat au fost numai nisece greci, bulgari și alte adu-

nături, și și acestia s'au făcut-o mai mult din cauza temerei de mânia lui Const. Brancovan Vodă, precum și din motivul, că dacă vor trece la unire cu Roma, comerțul lor cu poporele orientale din imperiul otoman va suferi, din cauză că acele popore nu vor să aibă a face cu latinii și cu cei-ce țin cu ei. Scurt, comercianții din Brașov legați foarte strîns cu orientul, cu țerile românesce și cu patriarchatul din Constantinopole, n'au voit să scie de uniunea religioasă, ci s'au pus în fruntea unei opozițiuni înverșunate, întru care apoi au fost ajutați din tôte puterile de cătră protestanții calvini cu cancelariul Nicolau Bethlen în frunte și de cătră lutheranii îmbărbătați și conduși de popa Zabanius scăpat în Sibiu din Ungaria și de fiul acestuia faimosul Harteneck!*) (pagina 193—194.)

Apoi fiind vorba de instalațiunea lui

*) Eudoxius Hurmuzaki Fragmente zur Geschichte de Romaenen II. Bd dela pag. 68 înainte descopere tótă acea opozițiune a protestanților și tôte intrigele lor, serie însă și asupra catolicilor cu iritațiune.

Athanasie, continuă la pag. 206: Sașii luterani dela Brașov îndemnaseră pe doi greci și pe un popă, ca pe diua instalării să mîrgă la Alba-Iulia cu scop de a protesta. Acei neguțetori au și mers, apoi alătura cu popa lor în tot decursul solemnității stînd pe la ușile bisericii se văierau sbierînd, că ei nu pot suferi, că în acea biserică zidită de principii Valachiei să fie introdus și instalat un episcop unit cu Roma.

Fără de astfel de expectațiuni istorice nu putem să dîcem alta decît că o mai mare deridere și despectare a sentimentelor sante religioase ale poporului s'au din partea unui istoriograf, care a avut ocaziune să cunoască religiozitatea, nota caracteristică a Românilor din Brașov, nu este cu puțință.

(Va urma.)

Varietăți.

Despre căsătorie etă ce scrie un scriitor angles: „Cine se căsătorește din amor, capătă soție; cine pentru bani, stăpână; cine

pentru poziție socială, dîmnă. Soția te va iubi, stăpână prețui, dîmnă suferi. Soția va fi a ta, stăpână se va interesa de casă și de amicii sei, dîmnă de lume și de societate. Soția va consimți cu tine, stăpână te va guverna, dîmnă te va pune sub pază. Dacă esti morbos; soția te va îngriji, stăpână te va cerceta, dîmnă se va informa în ce stare te afli. Soția se va împărtași de supărarea ta, stăpână de banii tîi, dîmnă de datoriile tale. Dacă vei muri; soția te va plînge, stăpână te va compătimi, dîmnă se va îmbrăca în doliu“.

Damasturi de mătăsa dela 65 cr. până la fl. 14.65 de metru — precum și mătăsa-Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru, lucie, vîrgată, pătrată, mostrată, damast etc. (circa 140 calități diferite, 2000 colori și dessinuri etc.). Mărfurile comandate precum și mostrele se expedeză cu întorcerea poștei în casă, franco și scutite de vamă, fabricile de mătăsa din Zürich ale lui G. HENNEBERG, (furnizor de curte c. și r.). Scrisorile adresate în Elveția sunt a se prevedea cu marcă de 10 cr., cărțile postale cu 5 cr. Comandele scrise în limba română se execută punctual. [47] 1

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

Bilanț la 31 Decembrie 1896.

Activa:	fl.	cr.
Obligațiuni needate	57,600.—	
fl. 6500 scrisuri fonciare ale casei gen. de păstrare din Sibiu emis. I. a fl. 107.—	fl. 6,955.—	
„ 31,900 scrisuri fonciare ale casei gen. de păstrare din Sibiu emis. II. a „ 105.—	„ 33,495.—	
„ 11,000 scrisuri fonciare ale casei gen. de păstrare din Sibiu emis. III. a „ 102.—	„ 11,220.—	
Cor. 115600 scrisuri fonc. ale casei gen. de păstrare din Sibiu em. IV. a „ 100.—	„ 57,800.—	
fl. 2000 scris. fonc. ale inst. de credit fonciar din Sibiu, em. III. a „ 03.90	„ 2,078.—	
„ 3500 scrisuri fonc. ale inst. de credit fonciar din Sibiu emis. IV. a „ 103.—	„ 3,605.—	
„ 23500 scrisuri fonc. ale inst. de credit fonciar din Sibiu em. V. a „ 103.25	„ 24,263.75	
Cor. 29000 scris. fonciare ale inst. de credit fonciar din Sibiu em. VI. a „ 100.—	„ 14,500.—	
fl. 5000 scrisuri fonciare ale „Albinei“ em. II. a „ 100.75	„ 5,037.50	
Cor. 12000 scrisuri fonciare ale „Albinei“ din Sibiu em. III. a „ 100.75	„ 6,045.—	
„ 512000 scrisuri fonciare de 4% ale institului ung. de credit fonc a „ 98.50	„ 25,216.—	
„ 4000 scrisuri fonc. de 4% ale Pester Vaterl. Sparcassa a „ 98.50	„ 1,970.—	
fl. 3000 Oblig. comunale Pester Vaterl. Sparcassa a „ 96.30	„ 2,889.—	
„ 5200 losuri pentru regularea Dunării a „ 128.25	„ 6,669.—	
Cor. 6000 rentă ungară de corone de 4% a „ 99.60	„ 2,988.—	
fl. 5000 acții ale stabilimentului de electricitate din Sibiu a „ 100.—	„ 5,000.—	
„ 300 rentă austriacă de hârtie a „ 101.60	„ 304.80	
„ 200 rentă austriacă de argint a „ 101.80	„ 203.60	
„ 400 losuri de stat din a. 1860. a „ 155.50	„ 622.—	
„ 100 scrisuri fonciari cu premii ale băncii ung. cu ipotece a „ 121.50	„ 121.50	
Acțiuni diverse	2,238.—	
	fl. 213,216.15	
Efectele fondului de pensii:		
fl. 3000 scris. fonc. ale casei de păstr. din Sibiu em. II. a fl. 105.—	fl. 3150.—	
„ 5500 scri. fonc. ale casei de păstr. din Sibiu em. III. a fl. 102.—	„ 5610.—	
C. 6000 scris. fonc. ale casei de păstr. din Sibiu em. IV. a fl. 100.—	„ 3000.—	
fl. 1500 scris. fonc. ale inst. de credit fon. d. Sibiu em. V. a fl. 103.25	„ 1548.75	
C. 8000 scris. fonc. ale inst. de credit fon. d. Sibiu e VI. a fl. 100.—	„ 4000.—	
„ 4000 scris. fonc. ale „Albinei“ em's. III a fl. 100.75	„ 2015.—	
Dep. spre fructificare	728.50 fl. 200.52.25	fl. 238,268.40
Realități: Case în Strada Cisnădiei Nr. 1, 2 și 5	fl. 216.500.—	
„ casa în strada Iernii Nr. 22	„ 3600.—	
„ casa în Cluj (Trencséntér 10)	„ 9300.—	„ 229,400.—
Imprumuturi pe polițe de asigurare	121,106.81	
Imprumuturi pe polițe de tontine	10,368.36	
Portofoliul cambilor	2,542.24	
Depuneri spre fructificare	1,526.60	
Pretensiuni la agenturi în secțiunea I.	43,454.46	
„ „ „ „ „ II.	33,591.96	
Debitori (institute de reasigurare și diverse)	6,694.99	
Avanse la inspectori etc.	5,319.12	
Mobili, table de agenturi și tăblițe	10,169.31	
Instalațiuni de electricitate	700.—	
Bon al secțiunii I. la secțiunea II.	145,003.23	
Pretensiunea secțiunii II. la secțiunea I.	87,757.66	
Cassa în număr	11,447.09	
	fl. 999,950.23	

Wilhelm Bruckner m. p.

Bilanțul și compturile de sus confruntate cu registrele referitoare s'au găsit în consonanță.

Sibiu, în 12 Martiu 1897.

CONSILIUL DE SUPRAVEGHIARE:

F. Müller m. p.

Dr. I. Nemeș m. p.

Dr. A. Brote m. p.

[48] 1—1

A. Friedsmann m. p.

Redactor prov. Gavril Hango.

Editura și tipăriul tipografiei archidieceșane.

Nr. 104/97.

[39] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei Hepria-română, protopresbiteratul Albei-Iulia, se eserie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român“, conform rezoluției Venerabilului Consistoriu din 18 Februar 1897 Nr. 901 B.

Emolumentele împreunate cu acest post dau anual suma de 250 fl. v. a.

Informațiuni mai deaprobe se pot lua dela oficiul protopresbiteral și comitetul parochial.

Concurenții au a-și așterne petițiunile instruite conform legilor din vîgore în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Alba-Iulia, 4 Martie 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Albei-Iulia în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Nicolau Ivan,
protopresbiter.

Ad Nr. pp. 122/897

[40] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Someșfalău, de lângă Cluj, prin acesta se eserie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit sigur anual de 368 fl. 25 cr. afară de venitele accidentali, cari nu sunt compute în acesta sumă.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile de concurs, instruite conform normelor în vîgore, subsemnatului oficiu până la termenul prefapt, și sunt poftiți, ca în vre-o Duminecă s'au s'ărbătore să se prezinte la sânta biserică, spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluj, 6 Februarie 1897.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 317-1897.

[41] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a Păucea, lângă Mediaș, în protopresbiteratul „Târnava“, în înțelesul ordinului Consistorial Nr. 6356 B. din 8 Octobrie 1896 se eserie prin acesta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 459 fl. 84 cr.

Doritorii de a ocupa acest post de parochie au să-și așternă petițiile lor instruite conform normelor din vîgore subsemnatului oficiu protopresbiteral din Cetatea de baltă (u. p. Küküllővár.)

Informațiuni detaiate se pot lua dela comitetul parochial respectiv și oficiul protopresbiteral subsemnat.

Cetatea-de-baltă, 6 Martiu 1897. Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Târnava în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.